

betyde, at der var en sikkerhed for virksomheder, som kom og investerede. Således at virksomheder, som i dag ikke kunne drømme om at investere, faktisk kunne gøre det med en vis sikkerhed, så der blev trukket investeringer til lande, der mangler investeringer.

Punkt 2 at der kom nogle spilleregler, som betød, at de virksomheder, der investerede, skulle opføre sig ordentligt og respektere national lovgivning i de pågældende lande. I dag er det jo rent faktisk jungleloven, der gælder.

Så i virkeligheden er aftaler på de her områder det modsatte af junglelov, og jeg er sådan set tilhænger af sådan et regelbaseret system. Det synes jeg er en rigtig god idé, og det synes jeg, man skal diskutere med udviklingslandene.

Men når vi siger, at vi ikke vil lade det blokere på de andre tunge områder, så er det en anden snak, men derfor kan man jo godt holde synspunktet på dagsordenen. Det er efter min mening hverken kolonialisme eller imperialisme eller noget af samme skuffe.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg er glad for, at hr. Claus Larsen-Jensen rejser spørgsmålet om at få øget demokratisk kontrol, f.eks. ved at få en parlamentarisk forsamling i WTO. Så synes jeg bare, man skulle sige det i stedet for at sige ligesom udenrigsministeren, at nu skal magten yderligere koncentreres i administrationen hos generalsekretæren. Det er faktisk det modsatte af at indføre demokratisk kontrol, så de ting hænger ikke rigtig sammen.

Jeg vil opfordre til, at man udsifter det, udenrigsministeren sagde om at styrke administrationen og så i stedet for siger det, hr. Claus Larsen-Jensen sagde, nemlig at styrke den parlamentariske og åbne del af organisationens arbejde.

Så vil jeg bare spørge hr. Claus Larsen-Jensen, om det ikke er korrekt, at alle udkast, der hidtil har været omkring investeringsaftaler, først og fremmest har bygget på alle de mange rettigheder, multinationale selskaber skal udstyres med, så man ikke kan vedtage en lovgivning, der regulerer forholdene i de enkelte lande.

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Hvis man skal have en mere demokratisk, parlamentarisk styret proces i WTO, jamen så er det klart, at vi skal slås for den parlamentariske for-

samling. Jeg kan konstatere, at villigheden ikke har været stor. Nogle af landene, også udviklingslandene, som måske ikke alle sammen er voldsomt tynget af demokratiske spilleregler, er jo ikke ligefrem voldsomt begejstret for en parlamentarisk repræsentation. Derfor har vi noget til gode på det her område.

Der er taget en række initiativer, jeg synes, det har været for svagt, og jeg synes, det går for langsomt på området, og det skal vi gøre noget ved. Men det er da ikke i modsætning til at sørge for, at WTO's ledelse og administration i virkeligheden fungerer effektivt.

Jeg går da ud fra, at vi i dette Folketing er enige om, at en af forudsætninger for, at vi kan fungere effektivt som politikere, er, at vores administration i Folketinget og i ministerier rent faktisk er effektiv, og at der er en form for synlig ledelse, som kan anvendes til noget, så vi har noget fornuftigt at tage stilling til. Sådan er det også i internationale organisationer. Vi har alt for mange internationale organisationer, der sejler for meget rundt, fordi der er mangel på ledelse. Så det mener jeg at vi skal gøre.

Så er der investeringsaftaler. Jo, jo, jo, jeg har også set de første udkast, men jeg synes bare, man glemmer den anden side af medaljen, der handler om, at det også er et spørgsmål om, at en række af de lande, der er hægtet af den globale udvikling, der ikke er en del af det internationale handelssystem, der lider af den skavank, at der ikke er en eneste, der ville drømme om at investere en krone i foretagendet, bl.a. fordi der er rod og ballade med uorden og ingen ordnede regler. Man ved ikke, hvad man skal rette sig efter. De tiltrækker ikke en eneste krone i investering, hvis ikke der er nogle klare investeringsregler, som samtidig kan være en beskyttelse for landene.

Kl. 11.35

Jeg plejer at have den faktor, hvis man skal vurdere, hvorfor der ikke kommer investeringer i et udviklingsland, at man skal stille folk følgende spørgsmål: Hvis det nu var dig, der skulle investere, ville du så investere din pensionsopsparing i det på gældende land? Hvis svaret er nej, så har man også en forklaring på, hvorfor ingen andre gør det.

Formanden:

Hr. Keld Albrechtsen for en sidste kort bemærkning.